

ΟΙ ΤΙΜΕΣ ΘΑ ΠΕΣΟΥΝ-ΟΙ ΜΙΣΘΟΙ ΘΑ ΑΝΕΒΟΥΝ - ΜΟΝΟ ΜΕ ΑΓΩΝΕΣ

Από την ακρίβεια, τις αυξήσεις-κοροϊδία του κατώτατου μισθού, τους πλειστηριασμούς των φτωχότερων κοινωνικών στρωμάτων, την εκτίναξη των ενοικίων, την έλλειψη στοιχειωδών μέτρων ασφαλείας στους εργασιακούς χώρους που έχει οδηγήσει σε εκατοντάδες εργατικά ατυχήματα και δολοφονίες (12 εργατικές δολοφονίες σε 23 ημέρες), μέχρι τις φωτιές στον Έβρο και τις καταστροφικές πλημμύρες στη Θεσσαλία με μηδαμινά αντιπλημμυρικά έργα, κράτος και κεφάλαιο επιτίθενται καθημερινά εναντίον της κοινωνικής πλειοψηφίας με ένα και μοναδικό σκοπό` τη διαφύλαξη των κερδών των εκμεταλλευτών μας. Όσο η επίθεση αυτή μαίνεται, η τάξη μας δε σταματά να μετρά νεκρούς. Έτσι, τα γεγονότα του τελευταίου καιρού, υπογραμμίζουν με τον πιο τραγικό τρόπο πως όλα αυτά που βιώνουμε δεν αποτελούν απλά μια κρατική ανεπάρκεια, αμέλεια ή αδιαφορία. Αντίθετα, αποτελούν απτή απόδειξη ότι το κράτος και το κεφάλαιο έχουν άλλες προτεραιότητες.

Βασική προτεραιότητα των εκμεταλλευτών μας αποτελεί το ξεζούμισμα της τάξης μας για να κερδίζουν τα κάθε λογής αφεντικά μας. Το σκοπό αυτό ήρθε να επιτελέσει το νομοσχέδιο Γεωργιάδη πατώντας σε δύο βασικούς άξονες: από τη μία στο ξεζούμισμα και την περαιτέρω εκμετάλλευση μέσω επέκτασης της εργάσιμης ημέρας, και από την άλλη στην καταστολή αντιστάσεων και των εργατικών αγώνων κάνοντας ευθεία επίθεση στο δικαίωμα στην απεργία.

Ένας αντικοινωνικός νόμος που προσπαθεί να καθιερώσει συνθήκες σύγχρονης εργασιακής σκλαβιάς με την εξόντωση των εργαζομένων και την περιστολή όποιων δικαιωμάτων τους έχουν απομείνει δεν έρχονται τυχαία. Κράτος και κεφάλαιο προσπαθούν να διαφυλάξουν και να αυξήσουν τα κέρδη τους όλα αυτά τα χρόνια της διαρκούς κρίσης. Ιδιαίτερα, μετά την πανδημία που η ακρίβεια τσακίζει την κοινωνική βάση και κάθε της δικαίωμα για υγεία, ρεύμα, τροφή, στέγαση, την «ανάπτυξη» των αφεντικών την πληρώνει με το αίμα της η τάξη μας.

Ταυτόχρονα, τα γεγονότα του τελευταίου καιρού, αποτυπώνουν μία ζοφερή πραγματικότητα στην καθημερινότητα της κοινωνικής βάσης. Οι γυναικοκτονίες έξω από αστυνομικά τμήματα, ο κοινωνικός κανιβαλισμός, οι συλλήψεις, η τρομοκρατία και καταστολή, οι εκκενώσεις καταλήψεων, οι αντικειμενικοί νόμοι, οι μαζικές δολοφονίες προσφύγων-μεταναστών είναι κάποια από τα στιγμιότυπα της σήψης που βιώνουμε καθημερινά. Μίας πραγματικότητας που δεν αφήνει άλλη λύση πέρα από την οργάνωση, τον αγώνα και την κοινωνική και ταξική αντεπίθεση.

Σε μια εποχή και ένα σύστημα που προσπαθεί να επιβάλλει τον θάνατό μας ως κανονικότητα, από τα εργατικά «ατυχήματα», τους νεκρούς λόγω διάλυσης του ΕΣΥ και τους αποκλεισμένους που δεν έχουν να πληρώσουν, τις κρατικές δολοφονίες στα τρένα μέχρι τη συμμετοχή σε πολέμους, να υψώσουμε ανάστημα. Να εμπνευστούμε από τους πρόσφατους συλλογικούς και μαχητικούς αγώνες της τάξης μας, από τους εργαζόμενους στα τηλεφωνικά κέντρα, στην E-Food, στις προβλήτες της Cosco, στα Λιπάσματα Καβάλας και την Μαλαματίνα,

Οι εργαζόμενοι και οι άνεργες, οι φτωχοί και οι καταπιεσμένες, αποκλειόμαστε όλο και πιο πολύ από την πρόσβαση στα στοιχειώδη μέσα διαβίωσης. Καθημερινά βυθιζόμαστε όλο και περισσότερο στη φτώχεια και την ανασφάλεια. Κόντρα στον κοινωνικό κανιβαλισμό, στις ατομικές λύσεις και στη λογική της ανάθεσης, να οργανωθούμε στους χώρους της δουλειάς, στα σωματεία μας, σε κάθε κοινωνικό πεδίο. Να χτίσουμε αναχώματα κόντρα στην υποτίμησή μας και στο αυξημένο κόστος ζωής. Με φάρο μας την αλληλεγγύη και την αυτοοργάνωση να δομήσουμε στην πράξη τη δικιά μας αντιπρόταση απέναντι στην κρατική-καπιταλιστική δυστοπία. Να βρεθούμε στους δρόμους του αγώνα, σε κάθε σχολείο, σχολή, γειτονιά οργανώνοντας την κοινωνική αυτοάμυνα και διεκδικώντας ότι μας ανήκει. Μόνη λύση οι συλλογικοί αγώνες.

**ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ
ΜΕ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΣΤΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ, ΜΕ ΣΤΗΣΙΜΟ
ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΝ**

ΟΡΓΑΝΩΣΗ-ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ-ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

**ΜΟΝΟ ΑΝ ΑΓΩΝΙΣΤΟΥΜΕ ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΜΠΟΡΟΥΜΕ
ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΟΥΜΕ ΌΛΑ ΌΣΑ ΜΑΣ ΑΞΙΖΟΥΝ**

